

نورا حسینی؛ روز گذشته شهردار یکی از مناطق جنوبی تهران به سخن شورای شهر آمده بود تا از عملکرد خود در حوزه مبارزه با ساخت‌وسازهای غیرمجاز بگوید. او در جریان سخنانش از درخواست برای تغییر کاربری یک میلیون مترمربع زمین‌های این منطقه در کمسیون ماده ۵ خبر داد. البته تأکید کرد این تغییر کاربری‌ها در راستای حل مشکلات قدیمی ساکنان منطقه است. او همچنین از درخواست ساخت در یکی از زمین‌های منطقه که با باغ ایتالیا معروف است و حالا نشانی از درخت در آن نیست، سخن گفت و در پاسخ به برخی از انتقادها درباره بزرگ‌ترین تغییر کاربری بلدیه گفت که تلاش شده این زمین از سوسو شهرداری خریداری شود، اما با چالش‌هایی روبه‌رو شده است.

محمدجواد خسروی، شهردار منطقه ۱۸در ابتدا جلسه شورای شهر تهران گزارشی از اقدامات انجام‌شده در حوزه صیانت اراضی شهری ارائه داد و گفت: روزی که ما

کار را در منطقه آغاز کردیم، بالغ بر پنج هکتار از اراضی غیرمجاز تقی‌آباد رفع تصرف و تخریب شد، ۳۵ ساختمان ساخته‌شده در حریم تخریب شد و ۵۰ هکتار در اراضی حریم آزادسازی و بالغ بر شش هزار میلیارد تومان بازپس‌گیری شد.

او با بیان اینکه هفته آینده اولین پروانه TOD شهرداری در منطقه ۱۸ صادر می‌شود که بیش از چهار هزار میلیارد تومان ارزش دارد و به مترو تحویل داده خواهد شد، گفت: بالغ بر هزار میلیارد تومان از محل ساخت‌وسازها درآمَد داشتیم. ما در بسیاری از موضوعات به سازمان‌ها و شرکت‌ها و مناطق کمک می‌کنیم.

خسروی با بیان اینکه بالغ بر شش تا هفت هزار میلیارد تومان زمین مولدسازی در سال جاری ایجاد شده است، یادآور شد: در سال گذشته بیش از ۱۵۰ درصد افزایش صدور پروانه در منطقه ۱۸ به ثبت رسیده که درآمد آن به شهرداری منطقه برمی‌گردد و از ساخت‌وساز غیرمجاز جلوگیری می‌کند.

او از افزایش پنج‌برابری صدور پروانه در بافت فرسوده این منطقه خبر داد و افزود: ما هیچ پروژه تعطیل در منطقه نداریم و منابع آن از محل صیانت اراضی شهری تأمین می‌شود. شهردار منطقه با ۱۸ با بیان اینکه زیرگذر بهار که ۱۴ سال معطل باقی مانده بود، به‌زودی به بهره‌برداری می‌رسد، گفت: برخی عمده‌ای از منابع این طرح از سوسو منطقه تأمین شده است. خسروی گفت: برای تملک باغ ایتالیا که به‌عنوان بزرگ‌ترین پرونده تغییر کاربری تاریخ بلدیه مطرح شده، تلاش شده است، درحالی‌که ما نگذاشتیم در این محوده تغییر کاربری رخ دهد و تنها در ۴۰۰، ۵۰۰ متر در این زمین آهن گذاشته شده که گمان نمی‌کنم غیرقانونی باشد. در سال‌های گذشته چندین هزار درخت آن قطع شده بود و یکی از مواردی که پیگیری کردیم، موضوع کمسیون ماده ۷ همین درختان بود.

به گفته او باغ ایتالیا تنها اشمش باغ است. اما در آن درختی نمانده و ما برای تملک آن وارد جنگ‌کاری قضامتی در منطقه شدیم. او با بیان اینکه باغ ایتالیا کاربری خاصی ندارد، گفت: وسعت این زمین ۶۰۰ هزار مترمربع است که سطح اشغال آن هفت هزار مترمربع است و اگر مالک برای پروانه ساخت اقدام کند، پروانه دو طبقه در این سطح اشغال صادر خواهد شد.

خسروی با اعلام اینکه منطقه ۱۸ بالغ بر یک میلیون مترمربع رای کمسیون ماده ۵ را اخذ کرده است، گفت: در صیانت از کاربری باغ ایتالیا با قوت ایستاده‌ایم و اجازه تغییر کاربری را نخواهیم داد. کمسیون ماده ۵ کار بزرگی در حق منطقه کرد و مشکل باغ‌بودن یا نبودن ۶۰۰ پلاک ساخته‌شده در ۴۰ یا ۵۰ سال گذشته در این دوره برطرف شد. او با بیان اینکه قرار بر این شد که بخش عمده‌ای از شن‌چاله‌ها به‌عنوان سهم شهرداری در نظر گرفته شود، گفت: جلسه‌ای برای تعیین تکلیف شن‌چاله‌ها برگزار خواهد شد؛ برای تعیین تکلیف صد هکتار باقی‌مانده از شن‌چاله‌ها نیز ده‌ها جلسه برگزار کردیم و اگر به نتیجه برسیم، در مجموع مشکل ۲۱۶ هکتار از زمین‌های شن‌چاله‌ها برطرف خواهد شد.

ناصر انصاری، عضو کمسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران نیز گفت: تذکر بنده

بزرگ‌ترین تغییر کاربری بلدیه رقم خورد

باغ ایتالیا انبار آهن می‌شود؟

در باب ساخت‌وساز غیرمجاز در این منطقه پیشگیزانه بود، نه اینکه در دوره ایشان ساخت‌وسازی صورت گرفته است؛ اما گزارش‌هایی که به ما می‌رسید، حکایت از زمینه‌سازی برای ساخت‌وساز غیرمجاز داشت؛ ساختن سکو و ریختن آهن. «لا تظنر الی من قال:» چون بحث منافع مردم و صیانت از حریم شهر و جلوگیری از ساخت‌وساز غیرقانونی مطرح است. او ادامه داد: این حجم از تخریبی که صورت گرفته، یعنی پیشگیزی‌مان ضعیف بوده است، نه در این دوره، منظوم مدیریت شهری به طور کلی است. جایی که درختانش قطع شد، هنوز باغ اس‌نا هه اینکه چون درختش قطع شده، باغ نیست و موظف هستیم صیانت کنیم.

ناصر انانی درباره باغ ایتالیا به «شوق» گفت: این باغ مالک شخصی دارد و مربوط به شهرداری نیست و کاربری آن نیز باغ است و هر اقدامی صورت می‌گیرد، باید در چارچوب مقررات کاربری باغ باشد. تأکید داریم که ساخت‌وسازی در این باغ صورت نگیرد و شهرداری آن را تملک کند و برای سرانه‌های خدمات شهری در نظر بگیرد. او ادامه داد: یکی از هشدارهایی که در صحن شورا هم مطرح کردیم، این بود که گفته شد تغییر کاربری یک میلیون مترمربع را می‌خواهند به کمسیون ماده ۵ ببرند و ۳۰ درصد بنا ساخته و ۷۰ درصد نیز به فضاهای عمومی و سرانه‌های شهری افزوده شود که ۳۰ درصد همیشه ما را می‌ترساند و نگران می‌کند که قرار است تبدیل به کاربری مسکونی شود و با توجه به تراکم سنگینی که در مناطق جنوبی وجود دارد، مشکلات این منطقه با بارگذاری‌های سنگین جدید بیشتر خواهد شد.

در جلسه صحن روز گذشته مهدی بیرهادی، رئیس کمسیون سلامت، محیط زیست و خدمات شهری شورا، هم با بیان اینکه فروشنشت یکی از مشکلات منطقه ۱۸ است، گفت: برای جلوگیری از ایجاد فرونشست‌ها، تغذیه مصنوعی آبخوان‌ها از طرف دولت مورد توجه قرار بگیرد و شهرداری نیز همراهی کند.

مهدی عباسی، رئیس کمسیون شهرسازی و معماری شورا نیز با بیان اینکه نباید در زمین‌های مرغوب شهر، شهادآباد دیگری ایجاد شود، گفت: گسترده‌ترین تخریب ساخت‌وساز غیرمجاز به صورت شجاعانه در منطقه ۱۸ انجام شد؛ اما اگر چشم روی هم گذاشته شود، شبانه تخلیه مصالح صورت می‌گیرد.

او ادامه داد: برای مثال در گلاب‌دره طی یک شب و دو شب و یک هفته، ۱۰ طبقه ساختمان ساخته می‌شود و سؤال من این است که شهردار منطقه کجاست؟ این ساختمان‌ها جلوی چشم مردم است و آنها نیز تعجب می‌کنند. تقاضای من این است که معاون شهردار مسئله را پیگیری کند.

پرویز سروری، نایب‌رئیس شورا، هم در این جلسه با اشاره به اختلافات شهرداری و راه‌ان درباره پیاوده‌ها حضرت ره(ر)س) گفت: بسیار خرسندیم که شهردار تهران و وزیر راه بالاخره گره پاک‌های اطراف راه‌ان را باز کردند و امیدواریم مشکل حریم نیز برطرف شود.

او اضافه کرد: یکی از آرزوهای ما این بود که مشکل قدیمی مردم در منطقه حل شود که با پیگیری‌های صورت‌گرفته این مشکل حل شد و جای تقدیر دارد.

یکی دیگر از موضوعاتی که در صحن روز گذشته به آن اشاره شد، بندی از برنامه توسعه هفتم بود که مسئولیت کمسیون ماده ۵ در شهرداری تهران به وزارت راه و

بلوغ و چگونگی روبه‌روشدن با مسائل بلوغ و روش‌های برقراری ارتباط با جوانان

به عواملی ارتباط دارد. از سن، تغذیه، بهداشت و مشکلات عاطفی تا موارد دیگر در این سن بسیار شایان اهمیت هستند. ما باید آگاهی و فهم خودمان را از این موضوع افزایش دهیم و ظرفیت‌های جامعه را برای رویارویی شایسته با این دوره ارتقا دهیم. این پدیده برای همه جوانان در هر شرایطی بسیار مهم و تعیین‌کننده است. اهمیت آن برای فرزندانی که در این سن از دایره مراقبت و حمایت سازمان بهزیستی خارج می‌شوند، مضاعف می‌شود. موضوعاتی از قبیل چگونگی اداره یک زندگی جدید، مشکل مسکن، تحصیل، ازدواج، اشتغال و موضوعات دیگر درگیری‌های ذهنی این افراد می‌شود. بنابراین ما خودمان را نیازمند این می‌دانیم که در این مورد بیشتر بدانیم و این مسابقه گامی در این مسیر خواهد بود که جوانان خود در این‌باره بنویسند، از مشکلات خود بگویند و احساساتشان را منعکس کنند. فضایی که این عزیزان درباره خود حرف بزنند تا پیش‌زمینه بیشتری از آنچه در روانشان می‌گذرد، بدانیم. ما امیدواریم مسابقه داستان‌نویسی با موضوع ۱۸سالگی گامی در این مسیر باشد تا علاوه بر رشد شخصیتی فرزندان روش‌های امید، بر کیفیت فرهنگی هم مؤثر باشد.

بلوغ و چگونگی روبه‌روشدن با مسائل بلوغ و روش‌های برقراری ارتباط با جوانان

وقت دادگاه نیلوفر حامدی و الهه محمدی تعیین شد

روز گذشته سخنگوی قوه قضائیه در نشست خبری خود با خبرنگاران در پاسخ به سؤالی درباره آخرین وضعیت پرونده‌های نیلوفر حامدی و الهام محمدی، دو خبرنگار بازداشتی گفت: با اتمام ریاست شعبه مربوطه و صرف‌نظر از حجم کار، فرصت مطالعه برای وکلای فراهم شد تا تدارک دفاع کنند. او ادامه داد: این حق به وکلا داده شده است و وقت رسیدگی به پرونده دادگاه الهه محمدی هشتم خرداد و نیلوفر حامدی نهم خرداد اعلام شده است تا مطابق موازین شرعی و مقررات قانونی با دقت کامل و سرعت مناسب پرونده آنها رسیدگی و تعیین تکلیف شود.

یادداشت

برنامه هفتم توسعه و لزوم ارزیابی محیط‌زیستی

مسعود امیرزاده، فعال محیط زیست: بدون شک بخش مهمی از وضعیت چالش‌برانگیز محیط زیست و نقصان جدی منابع پایه در کشور، ناشی از تخریب‌هایی است که به واسطه پروژه‌های توسعه‌محور بر سرزمین وارد آمده است. پروژه‌های سدسازی، راه‌سازی، معدن‌کاوی و خطوط انتقال انرژی چنان زخم‌هایی بر طبیعت وارد کرده‌اند که در بعضی موارد جبران‌ناپذیر به نظر می‌رسد. پروژه‌ها قبل از انجام باید از فیلتر مطالعات ارزیابی‌های ضروری به‌خصوص زیست‌محیطی و اجتماعی عبور کنند. در ساختار حقوقی فعلی کشور، ارزیابی‌های ضروری به قوانین برنامه توسعه محول شده است؛ به‌طوری که از برنامه سوم تاکنون مواد مربوط به صورت متوالی در برنامه‌های بعدی به تصویب رسیده است. این روزها هم با تقدیم لایحه هفتم توسعه از طرف دولت به مجلس، یکی از مباحثی که مجدد مرکز توجه جامعه مدنی و زیست‌محیطی قرار گرفته، ارزیابی پروژه‌های عمرانی است. مکانیسم نظارتی وکنترلی ارزیابی بر پروژه عمرانی و نحوه انجام آن، همواره محل مناقشات جدی بین طراحان و مجریان پروژه‌ها از یک سو و نهادهای حاکمیتی و مدنی از سوی دیگر بوده و عدم کفایت مواد قانونی در این لایحه با لکنت و ابهام آنها بر دامنه این نگرانی‌ها افزوده است. این در حالی است که در برنامه هفتم توسعه، مباحث مرتبط با محیط زیست ازجمله بررسی کارآمدی پروژه‌ها تا حد زیادی حذف یا با ابهام آورده شده‌اند. ورود به مواد و نقد به آنها قصد این نوشتار نیست، بلکه فقط می‌خواهم اجمالا به دو مسئله اهمیت قانون و جایگاه ویژه مفهوم ارزیابی در حفاظت از سرزمین بپردازم. امید آنکه دست‌اندرکاران، به‌ویژه نمایندگان محترم، با دقت بیشتری این مواد و نیز سایر ضرورت‌های زیست‌محیطی را در ساختار قانونی مورد بحث، پایش و اصلاح کنند.

اهمیت قانون

وقتی به تاریخ صد سال پیش مراجعه کرده و فریاد مشروطه‌خواهی را مرور می‌کنیم، یکی از کلیدی‌ترین محورههای مطالباتی «قانون» است. مراد بخش مهم مردم از قانون در آن زمان، کنترل قدرت دولت به معنای قسود قاهره بود. واژه مشروطه نیز ناظر بر همین شرط‌گذاری و حدگذاری برای هیئت حاکمه است. میشل فوکو که به عبارتی فیلسوف قدرت است و دغدغه کنترل آن را در سر می‌پورد، به قانون چنین نگاهی دارد. در نزد او و برخی دیگر از اندیشمندان این فقره با دو قسم قانون و قانون‌گذاری مواجه هستیم؛ قانون به‌عنوان نظم‌گذار برای ایژه قدرت که در اینجا جامعه و مردم است و قانون به‌منزله حدگذار برای سوره قدرت که در اینجا دولت به معنای عام آن است. اولی مسئول برقراری نظم در جامعه و بین مردم و دیگری مسئول حمایت از منافع و حقوق آنها در قبال قدرت چیره دولت است. از قرار هرچه در مورد نخست میل به قانون‌گذاری مغرط و خارج از اندازه مشاهده می‌شود، در دومی اسماک و تفریط را شاهد هستیم.

اهمیت ارزیابی

امروزه چنان عرصه‌های مختلف اجتماعی، طبیعی، فرهنگی و فناوریانه در هم تنیده شده که کوچک‌ترین مداخله در یک بخش، بعضاً تأثیرات ویرانگری در سایر بخش‌ها بر جای می‌گذارد. در چنین وضعیتی است که پروژه‌های عمرانی که با شمایلی فنی خود را نمایان می‌کنند، در ماهیت مباحثی کاملاً زیست‌محیطی و اجتماعی هستند. از همین جهت است که در رویکردهای جدید مداخله، پروژه‌محوری جای خود را به پروسه‌محوری می‌دهد که یس‌ادآور ضرورت‌های انکارناپذیر پایش و کنترل سیستم‌های سیال و درهم‌آمیخته است. شگفت‌آور آنکه با توجه به تجربیات تلخ گذشته، در برنامه جدید ما بر دامنه احتیاط نینفازیم و رویکرد مناسب را انتخاب نکنیم. همین‌طور باید یادآور شویم شرایط سخت اقلیمی از یک سو و تضعیف بنیه سرزمین از جهت فقر منابع ناشی از مداخلات بی‌برنامه گذشته از سوسو دیگر باعث شده شرایط فعلی برای اجرای چنین پروژه‌هایی به‌شدت نامساعدتر باشد. حال چگونه قابل پذیرش است که گردش وارونه چرخ را اختیار کنیم و در دستکاری در محیط زیست و امور اجتماعی ناشی از پروژه‌های عمرانی، دست‌ودلبازانه‌تر عمل کنیم.

نتیجه‌گیری

دولت به‌عنوان دست‌اندرکار پروژه‌های عمرانی، نیاز هرچه بیشتر به مکانیسم‌های کنترلی از جمله ارزیابی‌های دقیق و بی‌طرفانه دارد. قدر مسلم هر سیستمی که خود را به بهانه آزادی عمل از مکانیسم‌های کنترل و نظارت محروم کند، بیشتر در معرض ناهنجاری‌های درون‌سیستمی است. چگونه ممکن است یک کودک را از تست پنی‌سیلین قبل از تزریق اصلی یا یک دستکاه حرارت مرکزی را از ترموستات محروم کرد؟ قانون کنترل‌کننده در اینجا نقش ویژه‌ای دارد که نتهتما همان حقوق مردم، محیط زیست و نسل‌های آتی در قبال ویرانگرهای پروژه‌های عمرانی است، بلکه نقش کنترلی و نظارتی آن موجب خواهد شد در شرایط تنگدستی مالی از حجم بسیاری از پروژه‌های غیرضرور ولی قدر مسلم مضر کاسته شود. انتظار می‌رود قانون ارزیابی محیط‌زیستی به‌عنوان دروازه امنیت سرزمین از نظر توان طبیعی و حفظ شاکله‌های اجتماعی و فرهنگی با نگاه کل‌گرایانه و حفظ منفعت عموم و نه تسهیل امورات دولت مورد بازنگری و تصویب قرار گیرد.

بازتاب

توضیحات دفتر امور سیاسی وزارت کشور درباره گزارش «هفت خان برگزاری تجمعات»

امور سیاسی وزارت کشور در واکنش به گزارش «هفت خان برگزاری تجمعات» که در ۱۸ اردیبهشت منتشر شده بود، به «شوق» توضیحاتی داد:
۱. رویکرد دولت سیزدهم و وزارت کشور درخصوص تجمعات سالم‌ت‌آمیز مبتنی بر به‌رسمیت‌شناختن حق اعتراض بر اساس اصل بیست‌وهفتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و نهادینه‌کردن حق اعتراض بوده است. همچنین که ریاست محترم جمهوری در مصاحبه‌های خود بر سه اصل: گفت‌وگو، انتقاد و اعتراض با هدف اصلاح تأکید داشته‌اند. لذا دولت از ابتدا بر تحقق اصل ۲۷ قانون اساسی متمرکز بوده است. به‌گونه‌ای که ازجمله مهم‌ترین خطوط سیاسی مندرج در «سند تحول دولت مردمی» با تکلیف برای وزارت کشور: «تمهید سازوکار لازم در زمینه استفاده مردم از حق اعتراض و مطالبه‌گری قانونی، با پیشنهاد قوانین لازم» می‌باشد.

۲. با توجه به رویکرد دولت و با توجه به کاستی‌های قانون فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی ۱۳۹۵ و همچنین آیین‌نامه اجرائی ماده ۱۱۳ این قانون درخصوص تجمعات و راهبیمایی‌ها، در زمستان گذشته «لایحه نحوه برگزاری تجمعات و راهبیمایی‌ها» توسط معاونت حقوقی دولت تدوین و جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی ارسال شده است.

۳. رویکرد لایحه مذکور به امنیت تجمعات این است که برگزارکنندگان و تجمعات قانونی توسط دستگاه‌های مسئول امنیتی و انتظامی در سطح شهرها و اماکن، مورد حفاظت قرار گیرند تا نظم عمومی برقرار و امکان سوءاستفاده به فرصت‌طلبان برای برهم‌زدن حق قانونی اعتراضات و تبدیل آن به اغتشاشات سلب شود.

ضمناً همان‌گونه که برگزاری تجمع و اعتراض در بسیاری از کشورها دارای قوانین مقررات است و خرد جمعی جهانی هم بر این مهم تأکید دارد. تدوین سازوکار برای برگزاری تجمعات منافاتی با قانون اساسی ندارد و دولت سیزدهم مصمم است این‌طور طریق مهم قانون اساسی را تحقق بخشد و لایحه نحوه برگزاری تجمعات را برای مجلس شورای اسلامی ارسال کرده است.